

Apák délutánja Kunszentmiklóson

JÓZSEF ISTVÁN

Aligha van a kunszentmiklósi reformátusokéhoz hasonló kezdeményezés az országban. A Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola – a fenntartó helyi egyházközség támogatásával – immár kilencedik alkalommal szervezett apák délutánja néven nagyszabású programot. Somogyiné Beregszászi Dóra tanító, hitoktató, mesterpedagógus számol be specialitásukról.

Sok száz fő volt jelen az idei rendezvényükön is. Zömében kik voltak ők, és mivel töltötték az időt?

Ezen a rendhagyó családi rendezvényünkön református iskolánk alsó tagozatosainak a szülei, az öt alsós osztály tanulói vettek részt, illetve mi, a kilenc tanító, akik az alsós munkaközösség tagjai vagyunk. Az édesanyák a szeretetvendégség háttér munkásai, hiszen ez a fél nap elsősorban a férjeknek szerveződött. Természetesen nekik is adódott lehetőségük a beszélgetésre, akár ételreceptek csereberéjére. Az édesapák, úgy százharmincan, meghallgatták a vendég igehirdető, Sipos Ajtony Levente lelkipásztor előadását családról, házasságról, apaszerepről. A másik fő program a foci volt. Örömteli szurkolás, ujjongás, tapsvihar hallatszott mindenhol, hiszen a legtöbb esetben olyan apukák rúgták lelkesen a labdát, akik csak néhanapján, kedvtelésből űzik ezt a sportot... Idén az első osztályosok apukái nyerték el a vándorkupát. A gyermekekre is gondoltunk: táncbárat, kézműveskedést és sportfoglalkozást tartottunk nekik.

A gyerekek odakérdtek győztes, éremmel megajándékozott apukáikhoz a fotózáson. Kik voltak akkor a büszkébbek, a gyerekek az apukájukra vagy fordítva?

Megállapíthatatlan. Az apák délutánja mindenki számára kártikus összejövétel az első pillanattól kezdve, amikor is az érkező apukák megkeresik magukat a gyülekezeti terem falán kiállított képek között. Ugyanis a gyerekek előzőleg lerajzolják őket. Ott díszleg mind a százharmincöt apuka gyermeki látásmód szerint, akár borostásan, de mindenképp gyönyörűen. A köszöntőmúsor alatt a gyerekek az édesapák ölében ülnek.

Miért rendezik meg minden évben ezt a délutánt?

Hadd idézzem mostani vendég előadónk, Sipos Ajtony Levente egyik kulcsmegállapítását: „A lelki-erkölcsi nevelés és annak felelőssége főként az apák feladata.” Kunszentmiklós sem kivétel az alól világjelenség alól, hogy egyre több házas férfi nem tud felnőni az édesapai felelősséghez, nincs jelen eléggé a gyermekei életében, nem veszi ki a részét a nevelésből. Számos tanulónk gyakori magatartászavarában, koncentrációképtelenségében, kezelhetetlenségében visszatükröződik a házastársi kapcsolat, a családi élet disszonanciája, a szülői nevelés elégtelensége. Említhetném Bacsikai Bálint józsefvárosi lelkipásztor emlékezetes megállapítását is, miszerint a református intézményekben tanulók, illetve szüleik részesei ugyan a külső keretnek, de nem feltétlenül részesei a belső tartalomnak. A hatszázharminc tanuló és családjuk között sokan vannak, akik alig vagy egyáltalán nem azonosulnak az egyházi iskola légkörével, rendeltetésével. Ezért fontos feladatunk a gyülekezet és a család értékrendjének a közelítése. Amiben csak lehet, hidat képezünk az egyházközség, az általa fenntartott oktatási intézmény és az oda járók szülei között. Ezek a rendezvények is beletartoznak iskolánk pedagógusai és gyülekezetünk útkeresésébe, hogy miként tudnánk a szülőknek, édesapáknak segíteni, illetve miként tud a három szereplő – gyülekezet, keresztyén pedagógusok, szülők – együttműködni. Alsós tanító munkatársaimmal együtt én is erre törekszem.

Sokat beszélgetett a délután folyamán szülőkkel. Adtak önnek visszajelzést az apák délutánjáról?

Az egyik apukában nyilvánvalóan elindított valamit a lelkipásztor mondanivalója. Amikor utána szót váltottam vele, valahogy úgy fogalmazott: „Azon kezdtem el gondolkodni az előadás alatt, hogyan tudnék jobb emberré válni, sokkal pozitívabban és hasznosabban jelen lenni a családban.” ■ FOTÓ: MITRÓ-SELMECI BRIGITTA

A Kunszentmiklósi Református Egyházközség – jelenlegi vezető lelkipásztora Kiss Tamás – a kilencvenes években szerezte vissza a kommunizmus beköszöntével államosított iskoláját. Idén november közepén rendezték meg az apák napját kilencedszer, lelki tartalma ezen Ige köré szerveződött: „És ti, apák, ne ingereljétek gyermekeiteket, hanem neveljétek őket az Úr tanítása és intése szerint.” (Ef 6,4)